

Motoisti

Moottoripyöräkerho 69 ry.

49. vuosikerta marraskuu 2019

Kutsu ylimääräiseen kokoukseen

**KESÄN
TAPAHTUMISTA**

**VUOSIJUHLIEN
KUVIA**

**VUODEN VILKKAIN
AJOKAUSI NIPUTETTUNA**

PÄÄKIRJOITUS:
MINJA MARJOMAA

Jotain uutta, jotain vanhaa, jotain jännää

Oulu, kerrostalon ylin kerros. Kello lähentelee puoltayötä, mutta näillä leveysasteilla sitä ei juuri kesäisin huomaa. Aurinko ei vain laske. Olen melkein nukahtamaisillani, kun kuulen tutun voimistuvan äänen. Alueen äänekkäimmän moottoripyörän omistaja on lähtemässä sille, mitä olen alkanut kutsua 'iltalenkiksi'. Isommalle tielle siirtyessään pyörä kiihdyttää ja ottaa naapuritalojen seinästä kaikua niin, että jään miettimään olikohan kyseessä oikea Ärrä, kilpapyörä. Äänet vaimenevat lopulta pyörän vanavedessä kuin perävalo sumuun, kunnes noin vartin kuluttua kuulen pyörän palaavan iltalenkiltään ja ajavan läheisen talon pihaan. Onneksi tänä yönä liikkeellä ei ollut yhtään Harriikkaa, niiden ääniä on vaikea poistaa tärykalvoilta hiljaisena kesäyönä.

Olen tietyllä tapaa nyt uuden ja oudon, mutta samalla jotenkin niin tutun äärellä. Pohdin kesällä useampaankin otteeseen olisiko minusta toimittamaan lehteä aiheesta, josta minulla ei ole erityisen paljon omakohtaista kokemusta, lukijoille joille aihe voi olla hyvinkin tärkeä ja rakas. Ja perinteikäs.

Minulle on kertynyt toimittamisesta kohtuullisesti kokemusta hyvin erityyppisissä lehdissä: olen ollut kirjoittamassa artikkeleita kansainvälisestä politiikasta, haastattelemassa englanniksi sekä vetämässä päätoimittajana pientä uutisjulkaisua. Toimittamisen tunnen ja tiedän, että uudessa toimituksessa voi tapahtua täysin aiemmasta poikkeavaa. Olen omalla mukavuusalueellani aikataulujen, sivistysanakkirjojen ja editointiristoikoiden keskellä.

Sen sijaan, minulla ei ole A-korttia ja ainoa 'oma' moottoripyöränikin oli isosiskoni miehen purkama pappatunturin luuranko, josta joskus haaveilin rakentavani jotakin somasti pututtavaa. Suora kosketuspintani motoristien elämään ja kulttuuriin linkittyy lähinnä lapsuuteeni, jossa erään nimeltämainitsemattoman motoristikerhon hämmentyneet, mutta yllättävän kärsivälliset, jäsenet joutuivat tallil-

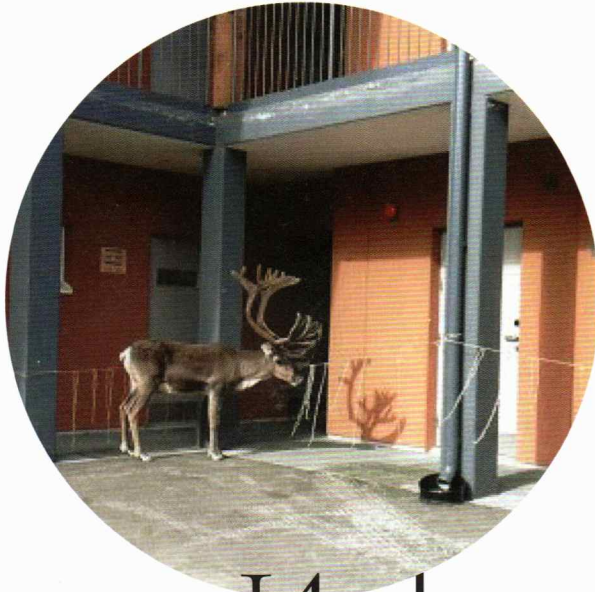
lansa muutama otteeseen lapsenvahdeikseni. Pääsin istumaan moottoripyörän taakse irralliselle kumirenkaalle, -sillä 90-luvulla ajoturvallisuus oli vielä suhteellista - ja kuulemaan kuinka liekkikuviot eivät poistu ikinä muodista. Näinä kertoina opin kuinka oikeaoppisesti puetaan päälle nahkaliivit, tunnustetaan moottoripyörä äänestä ja kuinka kerhojen ajoperinteitä ja 'motokettiä' tulee kunnioittaa.

Tästä syystä olinkin huolissani, osaisinko tuottaa jälkeä, jonka lukijat voisivat ottaa omakseen. Ja kuitenkin, pikkuhiljaa naapuritalon iltalenkkiä kuunnelllessani, pientä kaukokaipua kasvatelllessani, minulle alkoi tulla tunne etten ehkä olisikaan suistamassa pyörää vertauskuvallisesti ojaan. Saattaisin jopa yllättää itseni suoriutumalla toimituksen kaarteesta hyvin tyylipestein.

Ja näin, löydän itseni miettimästä mitä tarkoittaa pystymättä ja kuinka ihmeessä sähköpostini tulvi yli äyräiden. Ja kuinka 50 -vuotiaan kerhon toimintaa voisi juhlistaa näin toimittajan roolissa. Ensialun kankeudesta huolimatta olemme saaneet tähän otokseen hyvän kattauksen kesän tapahtumista, uuden jäsenen haastattelun harrastuksen aloittamisesta, sekä vanhojen jäsenten matkoista ja muista edesottamuksista, joita kylmätkö kesä ei ole hidastanut. Jouduin juhlatunnelmia miettiessäni venyttämään lehden painatusta tarkoitustansa myöhemmäksi, mutta saimme hyvää kuvamateriaalia, joka luo toivottavasti lämpöä alkavaan talveen.

Toivotankin kaikille uusille sekä vanhoille jäsenille näin syksyn taitteessa hyviä lukuhetkiä, toivottavasti kuulen teidän tarinoitanne sekä ajatuksianne ajamisesta, etäisyyksistä sekä iltalenkeistä pian kasvokkainkin. Minut tavoittaa myös osoitteesta motoristi@mp69.fi.

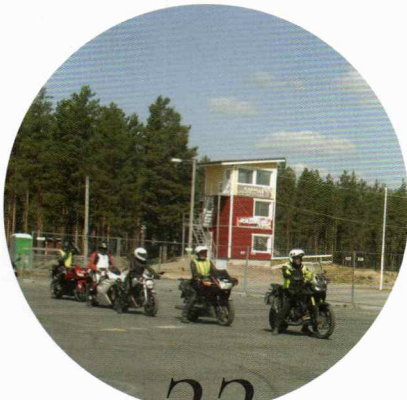
Viileästä säästä huolimatta hyviä kilometrejä!

14

30

22

Motoristi 3/2019

4 Puheenjohtajan palsta

7 Moottoripyöräkerho 69 r.y. juhli
50-vuotista taivaltaan

12 MP69:n uusia rivejä

14 Koleana kesänä Nordkappiin, Norjaan,
jäämeren rannalle usvan ympäröimäksi

22 Motoristi Survival Kaarre -kurssi
Pesämäellä 27.-28.7.

26 Koukkaus Colditz'iin

29 Pikkujouluukutsu

30 Moottoripyörälähtettinä NesteRallyssä
2019

33 Kokouskutsu

Motoristi on Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n neljästi vuodessa ilmestyvä kerholehti. Nelivärinen, A4-kokoinen lehti jaetaan yli 2 000 osoitteeseen kerhon jäsenille ja yhteistyökumppaneille.

Motoristi ottaa mielellään vastaan lukijoiden lähettämää materiaalia. Toimituksella on kuitenkin oikeus m(u)okata sille lähetettyä materiaalia.

Päätoimittaja:

Minja Marjomaa, motoristi@mp69.fi

Oikoluku: Maija Pispala

Taitto: Selina Kustula TMI,
selina.kustula@gmail.com

Osoitteenmuutokset:
jarmo.iivari@mp69.fi

Kannen kuva: Minna Saarinen

Puuvertaus

**PUHEENJOHTAJAN PALSTA
LAURA LIIMATTA
KUVA: JARMO IIVARI**

Tätä kirjoittaessani MP69:n 50-vuotisjuhlisiin on enää 3 viikkoa. Viime vuonna yksi kerhon hallituksen polttavimmista pohdinnanaiheista oli se, miten saadaan 69:n kunnianarvoisa merkkipaalu näkymään koko juhluvuonna 2019. Tämän vuoden kursseilla ja tapahtumissa olemme muistuttaneet jäseniä ja kertoneet uusille jäsenille tästä saavutuksesta. Olemme yrittäneet järjestää uusia tapahtumia kuten 69-miitit Haltialassa joka kuukauden ensimmäinen keskiviikko, käydä muillakin messuilla kuin MP-messut (Keski-Suomen MP-näyttely), tuoda kerhoa paremmin esille motoristien ja muun kansan tietoisuuteen (Lahden moottoripyörämuseon osasto, lehdistötiedotteet), sekä päivittää kerhon kouluttajistoa kansainväliselle tasolle (Hencea Budichin, jäsennumero 2, antama Train the Trainer -koulutus). Juhlavuoden huipentuma on tietysti MP69 50v vuosijuhlat Nummelassa, lähellä paikkaa jossa kerhon virallinen perustava kokous pidettiin 16.11.1969. Viimeisimpänä muttei vähäisimpänä, suuren työn alla on MP69:n 50-vuotishistoriikki.

Kaiken tämän valtaisan järjestelymäärän keskellä tuntuu että tässä on ollut nuorella puheenjohtajalla vähän liiankin iso kaaranpala purtavaksi. Puolen vuosisadan etapin saavuttaminen on kerholle ainutkertainen juttu, jota ei haluaisi kokemattomuuttaan pilata.

Ennen kaikkea niille henkilöille, jotka ovat olleet perustamassa Moottoripyöräkerho 69 ry:tä tai ovat olleet vuosikymmeniä toiminnassa mukana, haluaisi tarjota mahdollisuuden katsoa taaksepäin mitä kaikkea olemme kyenneet tekemään kerhon 50 elinvuoden aikana. Sitten samat henkilöt voisivat kääntää katseensa peiliin, josta takaisin tuijottaisi oikeutetusti ylpeä joukko.

Jotta MP69, vahvana tammena, eläisi vielä vähintään toiset 50 vuotta, tarvitsemme sekä tukevat juuret että haarautuvat oksat lehtineen ja terhoineen. Ilman juuria puu kaatuu pienestäkin kolauksesta, ilman lehvästöä juuret kuivuvat kasaan. Paksuilla juurillamme seisomme väkevänä myrskytuulten kourissa. Lehtien fotosynteesillä saamme energiaa ylläpitoon ja kasvuun, ja terhoillamme levitämme ilosanomaamme laajemmalle. Siksi myös meillä nuoremmilla kerholaisilla, vaikka mieli pyrkisi vain kohottamaan vihreitä käsiämme ja versomaan sinne sun tänne, olisi syytä aika ajoin hiljentyä katsomaan taaksepäin. Ammentaa voimaa ja viisautta siitä, miten tämä kerho on vuosien saatossa pysynyt yllä ja kehittynyt, ja jatkaa siitä uudet vuosikymmenet eteenpäin. Unohtamatta juuria, korkeuksiin kurottaen.

HALLITUS 2019 - 2020

Puheenjohtaja
Laura Liimatta
040 595 7946, laura.liimatta@mp69.fi

Sihteeri
Pasi Vornanen
040 5902749, pasi.vornanen@mp69.fi

Jäsenvastaava
Jarmo Iivari
050 5367875, jarmo.iivari@mp69.fi

Tapahtumavastaava, varapuheenjohtaja
Raimo Järvinen
050 3256502, raimo.jarvinen@mp69.fi

Koulutusvastaava
Tommi Lumiaho
050 4093450, tommi.lumiaho@mp69.fi

Historiavastaava
Oiva Lepola
050 5289239, lepola.oiva@pp.inet.fi

Kassanhoitaja
Veera Tossavainen o.s. Hahtala
040 5304772, veera.tossavainen@mp69.fi

Kansainväliset asiat
Markku Ahlsten
050 67155, markku.ahlsten@mp69.fi

Nuorisovastaava
Oskari Kortesus
044 9869561, oskari.kortesus@mp69.fi

Päätoimittaja
Minja Marjomaa
minja.marjomaa@gmail.com

Toimihenkilöt
Juha Räsänen, kerhotavarat
juha.rasanen@mp69.fi
Tuula Rosin, koulutuskoordinaattori
tuula.rosin@gmail.com
Maija Pispä, oikolukija
maija.pispa@gmail.com

SUOMEN YHTEISÖLLISIN
MOOTTORIPYÖRÄKERHO 2029

PARAS
KAIKKIEN
KERHO!

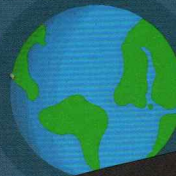
Ukot, akat,
nuoret, vanhat,
pyörät kuin pyörät

Motoristihenki

Kerhomme on lungijengi, johon mahtuu vaikka minkämoista motoristia ja motoristihenkistä jäsentä. Kaveria ei jätetä ja mukaan mahtuu.

Vastuullisuus

Emme pelkää ottaa kantaa vaan vaikutamme niin kotimaassa kuin ulkomailla. Yhteistyö eri tahojen kanssa ja vastuullinen ajaminen ovat meille kunnia-asia.

Avoimuus

Innostumme uusista asioista ja erilaisista ihmisistä.

Lungijengi!

YHDESSÄ LEVITÄMME AJAMISEN ILOA
JA KEHITÄMME LIIKENNEKULTTUURIA.

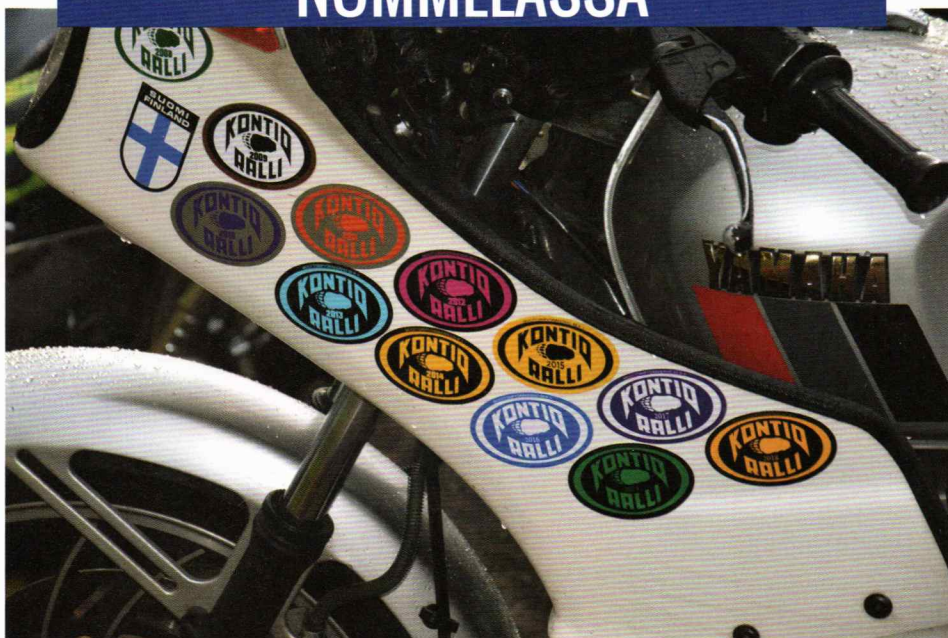
Miten?

Moottoripyöräkerho 69 r.y. juhli 50-vuotista taivaltaan

NUMMELASSA

RYHMÄKUVA: MARKKU AHLSTEN
KONTIOTARRAKUVA: MINNA SAARINEN

KUVA PANELISTEISTA: LAURA LIIMATTA
 KUVA LAURASTA: MINNA SAARINEN

JUHLAPÄIVÄN 7.9.2019 OHJELMA

12.00 JUHLAKULKUE lähti Air Hotel Nummelasta, päättyi entiseen kahvila Myllylampeen

16.00 PUHEET

MP69:n kuusi vuosikymmentä:

- 1960-1970-luvun taite: Henrik Budich
- 1970-luku: Jan-Anders Söderholm
- 1980-luku: Antti Kortesus
- 1990-luku: Reija Laine
- 2000-luku: Asko Vesinen
- 2010-luku: Rami Kotilainen

17.30 KUTSUVIERAIDEN TERVEISET

- Etäterveiset Marja Kuosmanen, SMOTO; Toni Vuoristo, Liikenneturva; Jussi Mäki, Konepyöräklubi; Jesper Christensen, SMC. Konepyöräklubin teettämä teräksinen seinälautanen 50-v synttärilahjaksi.

18.00 JUHLAILLALLINEN

19.00 MUISTAMISET

- Jäseniä pyydettiin käymään astumaan puhujapöytäön kertomaan, kuka MP69:n jäsen ansaitsisi hänen mielestään kunniamaininnan ja miksi

19.30 PANEELIKESKUSTELU

Miten MP69:stä tulee paras kaikkien kerho?

- Panelisteina Henrik Budich, Kari Kuisma, Laura Liimatta, Veera Tossavainen, Kalle Ryymin ja Markku Ahlsten, paneelin puheenjohtajana Tero Laine.

20.30 ILLANVIETON ALOITUS

Musiikista vastasi Vikings in Black -yhtye, lisäksi paikalla oli muun muassa mahdollista tutustua vuosien varrella karttuneihin muistoesineisiin, valokuviiin sekä vanhoihin Motoristeihin.

TÄMÄN AUKEAMAN KUVAT:
MINNA SAARINEN

TAPAHTUMAKUVAUS JA TARINOITA JUHLISTA SEURAAVASSA NUMEROSSA. SEURAAVAA LEHTÄÄ ODOTELLESSA VOI KÄYDÄ KURKKAAMASSA VIHGIN UUTISTEN VERKKOSIVUILLA, MITÄ TOIMITTAJA MINNA SAARINEN JUHLISTA TUUMASI.

MIKÄLI SINULLA ON KUVIA TAI TARINOITA TAPAHTUMASTA SEURAAVAAN MOTORISTIIN, OTA YHTEYTTÄ TOIMITUKSEMME OSOITTEeseen MOTORISTI@MP69.FI.

MP69:n uusia rivejä

HAASTATELIIJA: MINJA MARJOMAA | KUVAT: JUSSI LEHMUS

Päätoimittaja Minja kävi tenttaamassa tuoretta A-kuskia ja motoristien joukkoon vastikään liittynyttä uutta kasvoa, joka osoittautuikin luultua tutummaksi.

M: Kertoisitko kuka olet ja mistä tulet?

J: Jussi Lehmus, 29, Tampereella asunut koko aikuiselämän.

M: Kuinka kauan olet saanut ajaa moottoripyörää? Oliko kortti vaikea saada?

J: A-kortin sain hieman ennen juhannusta 2019, eli hieman reipas kaksi kuukautta on ollut kortti taskussa.

Taidot minulle koulutti hyvä ystäväni Tommi Lumiaho, joka hyödynsi omaa ajo-opeutuslupaansa. Arvioisin, että harjoittelimme noin 100 tuntia kevään aikana. Koulutukseen kuuluivat Tommin CBR600 pyörällä soramontut, metsät, vesistöjen ylitykset ja muut oleelliset kyykkypyörätaidot, joiden vakuutettiin olevan osa normaalia ajokouluopetusta.

M: Mitkä ovat ensimmäisiä mieleenpainuvia muistojaasi liittyen moottoripyöräilyyn?

J: Ehkä mieleenpainuvinta oli, kun yläasteen pihaan alkoi ilmestyä rivi skoottereita

ja kevereita, joiden luona coolit tyypit hengailivat. Itse pelasin visusti tietokonepelejä ja kyräilin suosittuja mopoilijoita. Lähipiirissä ei ole motoristeja juurikaan ollut.

M: Miten sitten itse innostuit moottoripyöräilystä?

J: Olen aina nauttinut vauhdista ja keskittymistä vaativista harrastuksista, mutta moottoripyöräily ei aiemmin ollut tullut eteen. Synnä siihen varmaan perheen kodin sijainti aina keskustassa ja kerrostalossa, jolloin tällaisen vehkeen pitäminen ja huoltaminen olisivat olleet haaste.

Tänä keväänä elämäntilanteessa tuli yllättäviä muutoksia ja kaipasin uusia tuulia elämääni. Parhaat ystäväni ovat jo vuosia harrastaneet moottoripyöräilyä ja MP69 ja sen jäsenet ovat tulleet hyvin tutuiksi muissa merkeissä. Aika tuntui oikealta haastaa itseäni sekä henkisesti että fyysisesti uuden harrasteen parissa.

"Omat haasteensa asetti se, että olin koko nuoruuteni ajellut kevyempiä kaksipyöräisiä; täysin nollasta siis lähdettiin." Henkisenä haasteena olivat sitten uudet kuviot, sosiaaliset piirit, motoristipiirien käytöstä-

vat ynnä muu. Toistaiseksi en ole katunut päätöstä yhtään. Fyysisesti on pysytty ehjänä ja henkisesti saatu roppakaupalla uusia kokemuksia sekä tuttavuuksia.

M: Millä pyörällä ajat tällä hetkellä? Onko sinulla ns. unelmapyörää?

J: Ostin ensimmäiseksi pyöräksi Yamaha Thundercatin (YZF-600R), vm. 1998.

Ajoharjoittelut olin tehnyt Cebarella ja tottunut tällaiseen ajoasentoon. Hinta oli huokea, joten pyörällä on saanut harjoitella hyvällä omallatunnolla ilman pelkoa. Hyvä näin, sillä naarmuja ja pieniä vaurioita olen ehtinyt saada jo hyvän määrän aikaiseksi.

Katselin juuri Mission Impossible Rogue Nationin ja ihastuin BMW S1000RR pyörään. Eli täysin tunnepohjalla viedään tätä lajia eteenpäin!

M: Kuinka kuulit MP69:n porukasta? Mikä innosti liittymään porukkaan?

J: Ystäväni ovat kuuluneet MP69 kerhoon niin kauan kuin muistan heidän pyörää ajaneen, eli yli kymmenen vuotta. Siinä sivussa on erilaisissa riennoissa tullut tutustuttua kerhon nuoreen (ja mieleltään

nuoreen) joukkoon ja vietettyä muutenkin heidän kanssaan paljon aikaa. Yhtä hyväksi, ellei paremmiksikin, tyypeiksi porukka on osoittautunut myös pyörän selässä.

M: Missä MP69:n tapahtumissa olet ehtinyt käydä liittymisesi jälkeen?

J: Melkein heti kortin saatuani lähdimme letkassa Kontioralliin Vaalaan. Navigaattorimme oli vähän huono ja menomatkaa Tampereelta kertyi reilu 1100km, pääasiassa hiekka- ja sorateitä. Miten sattuiinkin? Elokuussa kävin Survivalin ratapäiväkoulutuksessa Pesämäen moottoriradalla Honkajoella.

M: Osallistuit Kontioralliin heinäkuun alussa, kuinka tapahtuma sujui omalta osaltasi?

J: Kontioralli tiivistyi oikeastaan sinne menomatkaan, jota vertaisin erämaavaelukseen: Matkaan mahtui iloa, epätoivoa, hartautta ja veljeyttä. Olin ennen tätä matkaa ajanut pyörälläni noin 500km, Kontion jälkeen mittarissa oli 2500km. Poika lähti pohjoiseen ja takaisin tuli poika paremmilla soratietaidoilla.

M: Liittyikö ralliin jotain yllättävää?

J: Yllätyin osallistujien korkeasta keski-ikä-

tä. Ei tässä toki mitään pahaa ole, mutta olen tottunut näkemään vain nuoria MP69 jäseniä (alle 35 vuotiaita), joita koko tapahtumassa oli ehkä kymmenesosa. Rallipaikalle pääsy otettiin yleisesti mieltäylentävän vakavasti, ja lähimmäisestä pidettiin hyvää huolta. Järjestelyt pelasivat hyvin ja sunnuntaiaamuna useat seurueet, omamme mukaan lukien, ei millään olisi malttanut lähteä pois rallialueelta.

M: Osallistuit myös Survivalin ratapäiväkoulutukseen. Mitkä asiat koulutuksessa olivat sinulle hyödyllisiä?

J: Erinomainen intensiiviopetus, jossa keskityttiin pyörän hallintaan kurveissa. Koulutukseen liittyi ajoasento, liikkeelle lähtö, jarrutukset, katse, vartalon siirrot... Eli käytännössä kurviajon hallinta on niin kokonaisvaltaista ajoa kuin moottoripyöräily voi asfaltilla olla. Tämä ei varmasti jäänyt viimeiseksi ratapäiväksi osaltani.

M: Sinulla on jo yli 5000 kilometriä takana omalla pyörällä, onko seuraava ajokohde jo päätettynä?

J: Olen nautiskellut Pirkanmaan alueesta viimeisten reissujen jälkeen ahkerasti ja hyviä ajopätkiä löytyy kaikkialta, kun vain uskaltaa sukeltaa uusille teille. Vähän

suunnittelen Päijänteen ympäriajoa vielä tälle syksylle. Myös Saimaan alueella olisi kiva käydä ajelemassa.

M: Mikä olisi unelmareittisi, jonka haluaisit joskus toteuttaa?

J: Suomen halki pohjoiseen, pääläelle, sieltä Norjan rannikkoa seurailen alaspäin ilman mitään kiirettä.

M: Minkälaisia terveisiä ja/tai ideoita haluaisit lähettää MP69:n porukalle?

J: Enemmän vain vapaahenkistä yhteisajoa ja toisiin tutustumista. Olisi toki mukava, jos olisi joku foorumialusta tai facebook-ketju, missä voisi kysellä ajoseuraa eri alueille, tai vinkkejä hyvistä sorapätkistä. Kenties näitä jo onkin, jolloin olisi hyvä tietää mistä näitä tietoja löytäisi!

M: Jussi, kiitos haastattelusta ja hyviä kilometrejä!

J: Kiitos!

Koleana kesänä Nordkappiin, Norjaan, jäämeren rannalle usvan ympäröimäksi

TEKSTI JA KUVAT: PETRI KIISKI

Hirvaskankaan ABC:llä aamutuimaan lähtöä teki kolme pyörää, ohjaajinaan allekirjoittanut, Hannu ja Jyrki sekä tasapainoa kyydissä pitämässä Anna-Riikka, Pirkko ja Päivi. Tarkoituksena oli aloittaa kesän pidempi retki, joka tänä vuonna suuntautui Norjaan, tarkemmin manner-Norjan pohjoisimpaan osaan, Nordkappiin. Tarkoituksena oli saada Suzuki DL-1000 V-St-

rom ja DL-650 V-Strom sekä Yamaha FJR viikon aikana Pohjois-Suomen sekä Lapin kautta Jäämeren rannalle, ja Altan ohittavaa reittiä Muonion kautta takaisin Keski-Suomeen. Sinänsähän Norjassa ei tullut oltua kuin kaksi yötä ja kolme päivää. Ensimmäinen yö vietettiin Rovaniemellä, jossa ajajia lämmitti mitä parhain kesäsää. Tai ehkä jopa liiankin hyvä, sillä toppavaatteissa reipas 30 astetta on jo vähän liikaa. Majoitus löytyi Hotelli Aakenuksessa, jossa hieman haastavaksi osoittautui ka-

dunpuoleinen huone, jonne yöllinen elämä kantautui.

Rovaniemeltä matka jatkui Inarin suuntaan. Tältä etapilta löytyivät niin sarvipäiset porolaumat kuin yhdet koko reissun parhaimmista maisemistakin: Kaunispään huipulta avautui upea näkymä kumpuilevaan ympäristöön.

Kaunispään huipulta avautuva maisema

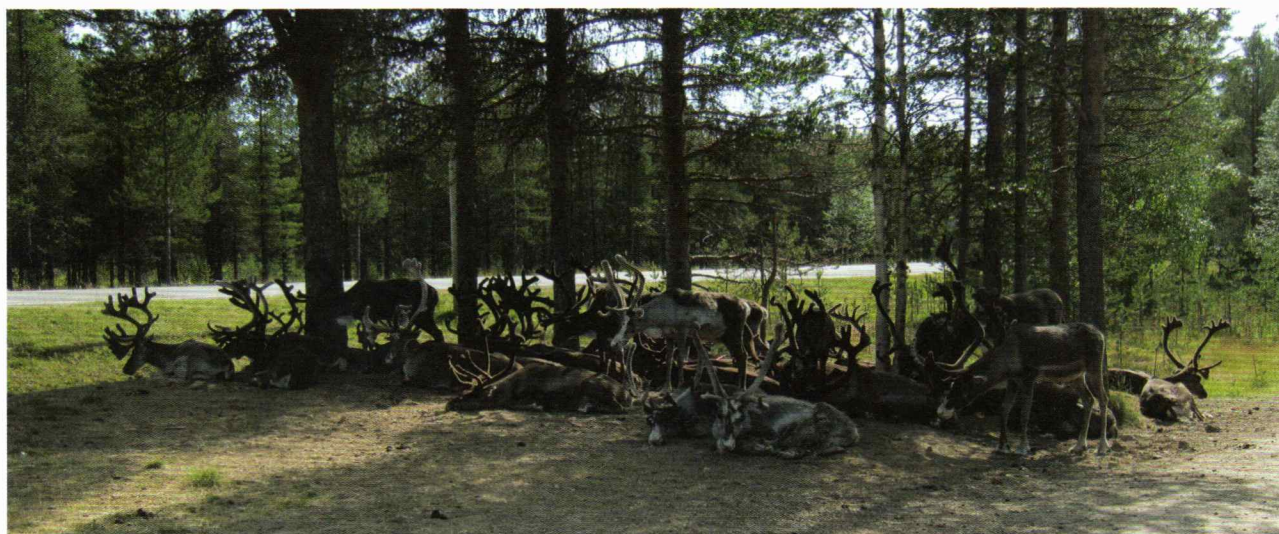
Seuraava yö vietettiin Hotelli Inarissa, jossa poroja löytyi jo ihan oven takaa - kirjaimellisesti. Yksi sarvipää oli jäänyt kiinni takapihan naruihin, jotka olivat kuulemma siellä juuri sen takia, etteivät koparajalat pääsisi pihakäytävälle.

Inarista matka jatkui Karigasniemen kautta Norjan puolelle. Oli erikoista huomata, miten maisema muuttui melkein heti rajan ylityksen jälkeen: maa alkoi kumpuilla ja kohota aiempaa enemmän. Olimme järjestäneet Norjan puolella vietettävien kahden yön majoitukset kaverin suosituksesta Nordkappin ulkopuolelle. Reilun 120 km päässä sijaitseva Olderfjordin turistikeskus sijaitsi hyvällä paikalla ja oli mielestäni kohtuuhintainen Norjan hintatason tunteen: 83,5€/yö. Huoneet tosin olivat todella

pieniä, kaksi sänkyä mahtui juuri ja juuri huoneeseen ja kylpyhuone vaikutti olevan isompi kuin itse huone. Toki saatavana on myös mökkejä niistä kiinnostuneille.

Ensimmäisen rajan toisella puolella vietetyn yön jälkeinen päivä startattiin pienellä ajoretkellä. Jyrki oli bongannut ns. museotien, joka lähti aivan majapaikkamme vierestä ja päättyi Lillefjordin piknikpaikalle. Matkaa välille kertyi reilut 35 km suuntaansa ja pätkä oli hienoa ajella, sillä tie seurasi aivan vuonon rantaa ja uusia mutkia löytyi edellisen päätyttyä. Lampaista joutui vain oikeasti varomaan, sillä ilmeisesti tiellä nukkuminen houkutteli laumaa piennarta enemmän.

Rovaniemi - Inari etapin eläimistöä

Hotelli Inari...

...hotelliin pyrki myös sarvipäitä.

Norjan puolella maisemassa alkoi näkyä jo ihan oikeita vuoria

Olderfjordin turistikeskus

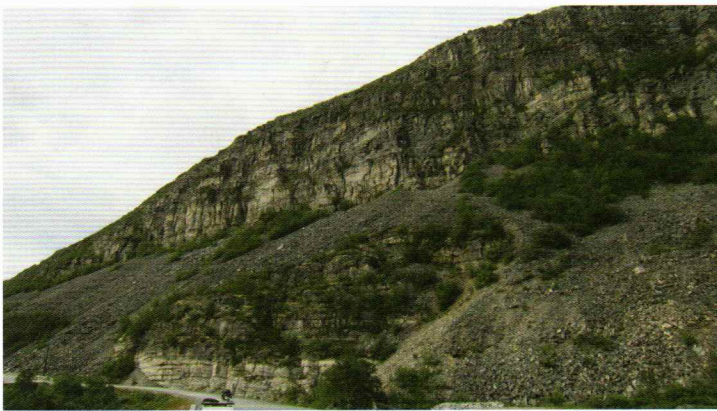

Museotien maisemia
norjalaiseen tyyliin

Tie seurasi vuonon ja rannan linjaa

Kuusikko osasi myös pitää taukoa oikeissa maisemissa

Tien vieressä kohoava rinne muistuttaa, ettei olla enää kotikulmilla

Kohti Nordkappia

Toisena aamuna Norjan puolella pyörät kääntyivät kohti koko matkan pääetappia: Nordkappia. Keli oli aluksi ihan hyvä, vaikka yöllä oli satanut jonkin verran vettä. Aamisen suhteen reitti oli monipuolinen ja alkumatka sujui mukavasti. Varsinkin meren alla kulkeva pitkä tunneli oli veikeä ajaa, sillä reippaan 6 km pituinen putki laskee aika jyrkässä kulmassa alkaen nousta tunnelin puolivälin kohdilla. Tämän tunnelin jälkeen kaikki sitten muuttuikin. Ensimmäisenä tuli tuuli, joka puisti pyöriä

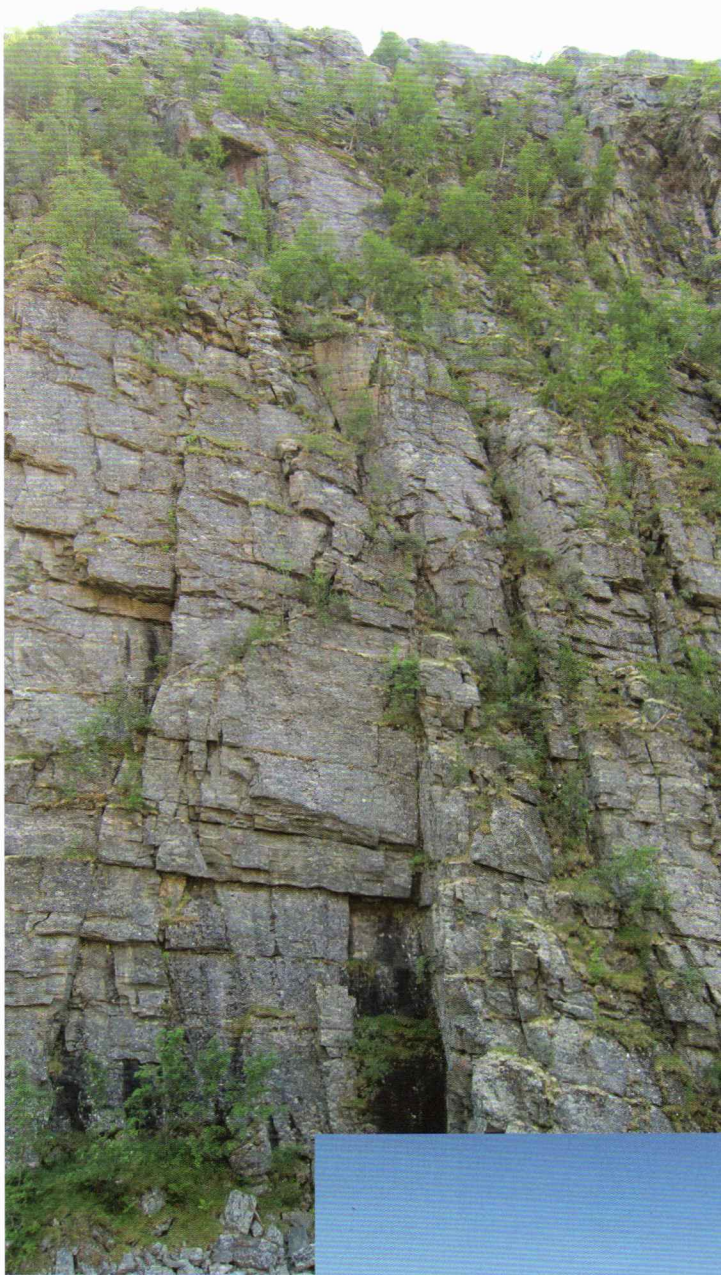
niin, ettei pystyssä meinannut pysyä. Ajo muuttui muutenkin haasteelliseksi, sillä mitä lähemmäksi Nordkappin huippua tultiin myös sumu sakeni. Näkyvyys oli pahimmillaan vain 2-3 metriä ja tuuli vain voimistui tehden ajamisesta ajoittain vaarallista. Pyörän pysäyttäminen kään ei ollut ihan yksinkertaista, sillä pyörän pysähtytystä joutui hartiavoimin tekemään töitä pyörän pystyssä pitämiseksi. Parkkipaikallekin piti asetella pyörä niin, että tuuli puhalsi suoraa edestä, jolloin pyörällä oli

mahdollisuuksia pysyä pystyssä. Loppujen lopuksi Nordkapista ei lauluja jälkipolville oikein jäänyt, sillä sään vuoksi kukaan meidän porukasta ei viitsinyt kävellä paikan merkkipatsaalle. Kuvia itse määränpäästä siis ei kovinkaan paljoa ole, mutta onpa-han pohjoisin paikka koettu! En ole ikinä tätä ennen pelännyt ajaa moottoripyörällä, mutta tällä retkellä piti oikeasti jännittää; paluumatkallakin tuuli yltyi reiluun 25m/s, joka oli puuskissa kuulemma ylitti 30 metrin sekuntinopeuden.

Sumu ei tehnyt Nordkappin maisemille etua

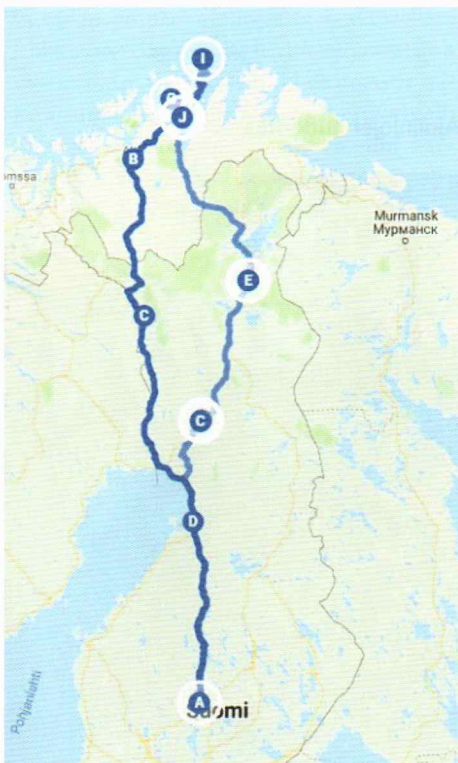
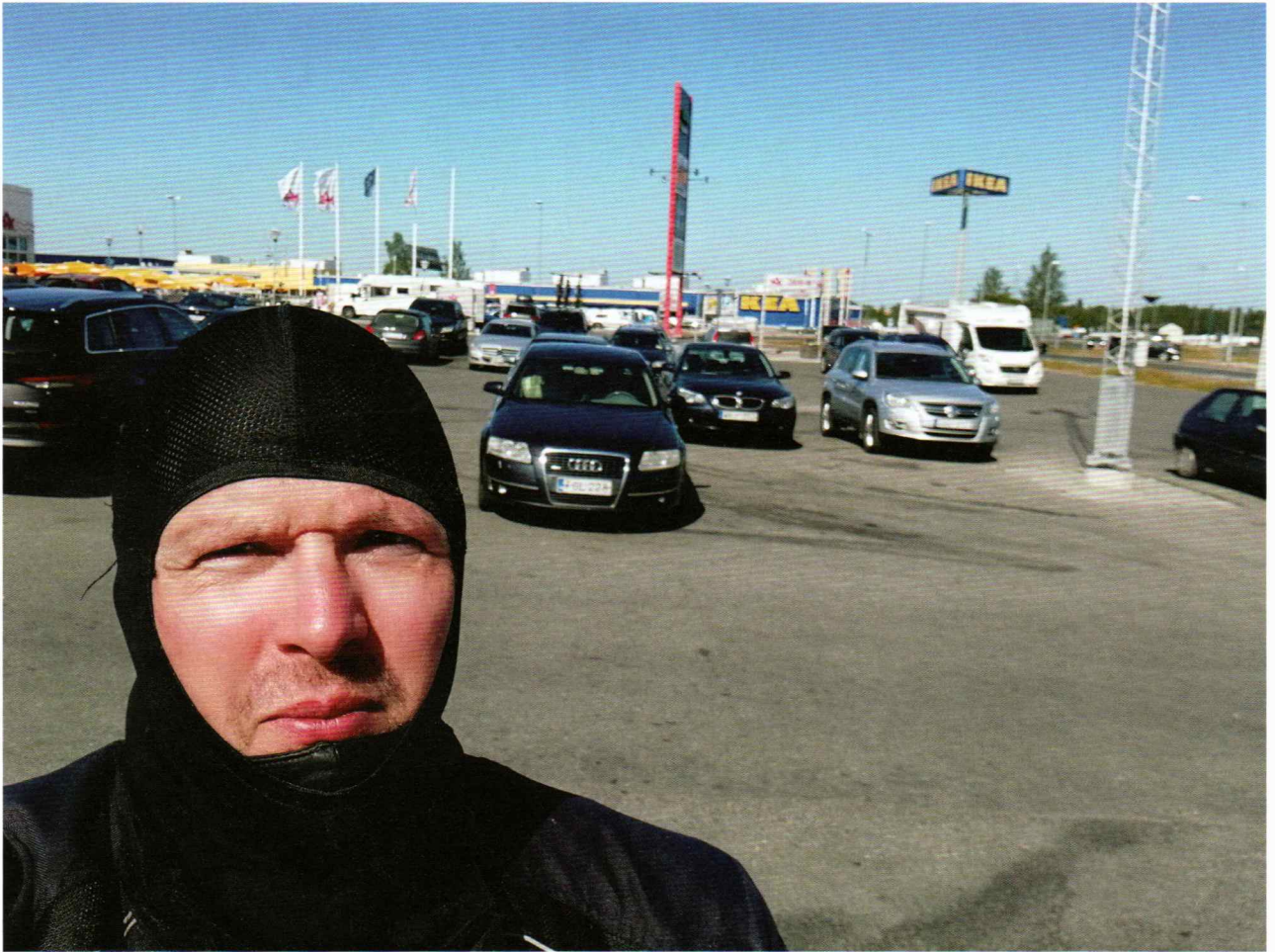
Alta - Kautokeinin pudotuksia

Norjan harjanteet alkavat jäädä taakse kotoisiin Muonion maisemiin

Mikään Haaparanna retki ei ole täydellinen ilman kuvaa paikallisesta nähtävyydestä

Vastapainoa Nordkappin haastaville ajo-olosuhteille loi lännen kautta koukkaava kotimatka Altan ja Kautokeinin kautta Muonioon. Tämä oli ehkä koko matkan hienoin väli ajaa, erityisesti Alta – Kautokeino -etappien väli. Niin makeaa matkatietä ei ole tullut vastaan missään aiemmin ja ne maisemat! Olen kuullut huhuja, että Keski-Norjasta löytyisi samanlaista ja ehkä vielä upeampaakin, minne siis seuraava Norjan suunnalle tehtävä reissu voisikin suuntautua.

Kautokeinin jälkeen Suomen puolella majoittuminen oli varattuna Muonion paikalliselle SEO huoltoasemalle, jossa siisti saunallinen huone aamupaloiheen palautti matkajien voimat. Tätä paikkaa voin suositella lämpimästi pohjoiseen suuntaaville majapaikaksi! Muonio on toki pieni paikka, josta ei valtavasti lisävirikettä löydy, mutta pysähdyspaikkana se oli mitä mainioin. Toiseksi viimeinen väli tarkoitti Muonios-ta tiputtelua Ouluun. Matkan varrelle osui

pieni kuvaustuokio Aavasaksalla ja lyhyt poikkeaminen Ruotsin puolelle Haaparantaan. Viimeinen majapaikka Oulun Sokos Hotel Arinaan, josta aurinkoisena päivänä löytyi myös muutama työkaveri! Täältä viimeisenä päivänä paluu menoreittiä pitkin Keski-Suomeen ja kotiin. Kilometrejä pyörän mittariin kotipihaan mennessä oli kertynyt 2685 km.

Reissu oli hieno ja pääsääntöisesti hyvin onnistunut, ainoana harmittavana puolena oli tuo Nordkappin etappi, joka ei suosinut meitä sään puolesta. Norjan hintataso oli luultua kohtuullisempi, ruokapaikkoja löytyi etsivälle (tosin suosittelen ottamaan mukaan pientä evästä kaiken varalta) ja paikalliset tiet olivat erinomaisessa kunnossa. Kotimaan puolella taas esimerkiksi Kemien lähetyillä jatkuvat tietyöt hidastivat kulkua.

Kiitos matkaseurasta kaikille!

Motoristi Survival Kaarre -kurssi Pesämäellä 27.-28.7.

TEKSTI: SIRPA VESALAINEN
KUVAT: MARKKU AHLSTEN

Kevät. Olin katsellut sopivaa ajoharjoittelukurssia ja sain puolisonikin mukaan OuluZoneen MPEAK-1 kurssille. Siellä meidät jaettiin ryhmiin 60-70-80 ja mikrosekunnin mietin että mikä ikäjuttu oli kyseessä kunnes tajusin, että vauhdistahan tässä on kyse. No ei ole häpeä olla nopea, mutta allekirjoittaneen kohdalla tavoitteena oli tasainen vauhti, radalla missä on mukava harjoitella kaarreajoa. Loppujen lopuksi ajelin opettajan perässä oikeita ajolinjoja, miettien että tätä oppia pitää saada lisää. Silloin kuulin Survival Kaarre -kursista - eli ilmoittautumaan siis. Ei kun tarjoamaan puolisolalle lisää yhteistä laatuaikaa.

”Eihän se oo kun ajaa vaan?”

Pesämäen Moottoriurheilukeskus sijaitsee Honkajoella ja sieltä löytyivät varsin hyvät puitteet kahden päivän kurssille. Ajoharjoittelu suoritettiin 1,8 km pitkällä ja 12 m leveällä moottoriradalla. Meiltä matkaa kurssille oli sopivasti ja liikennettäkin vähänlaisesti kun lähdimme Jyväskylän suunnalta kohteeseen.

Osallistujat olivat hyvin erilaisia ajokemukseltaan ja ikäeroakin taisi olla yhtä paljon kuin Isolla D:llä ja Eerikalla, mut-

ta kiinnostus moottoripyöriin ja ajamiseen yhdistää. Osallistujien kirjo piti myös kurssin ohjaajilla mietintämyssyn tiiviisti päässä. Uskon, että jokainen kurssilla ollut pääsi lähemmäs tavoitteitaan, ja koki niin onnistumisen kuin ilonkin hetkiä. Tavoitteet saattoivat olla erilaisia, mutta jokainen otettiin kurssin aikana hyvin huomioon. Omia rajojaan on joskus hyvä kokeilla, kunhan muistaa, että itse on vastuussa omasta ajostaan.

Ajolinjojen tutkintaa

Lauantai oli kesän kuumin päivä. Tästä huolimatta kaikilla oli päällä täysi ajovaruus. Lämpötilan kerrosten alla voi vain kuvitella. Vissyä ja vettä kului tauoilla runsaasti.

Kuumuus kuitenkin unohtui, sillä radalla oli väljää ja ryhmäjako toi turvallisuutta ajoharjoitteluun. Ohjaajan opastuksella tutustuttiin reittiin ja ajovarmuus lisääntyi kierros kierrokselta. Mieleenpainuvinta oli yhdellä kädellä ajaminen, jossa pyörä tuli entistä tutummaksi ja ajo jouheammaksi. Jännityskin hieman hellitti.

Keskusteluringissä tauolla puhuttiinkin aiheesta ja siitä, mikä vaikuttaa kaarteen läpiajoon. Pystyykö itsensä rentouttamaan keskellä kaarretta? Milloin ja miten jarrutetaan? Millä nopeudella kaarretta lähestytään? Entä miten ajolinjat valitaan? Paljon hyviä kysymyksiä ja niihin hyviä havaintoja löytyi niin kurssilaisilta kuin ohjaajilta.

Mielikuvilla on tärkeä merkitys kaikessa harjoittelussa. Tietoisuus siitä, miten kaarre ajetaan - harjoitetaan - toteutetaan. Sitten ohjaajan palaute - ja toisto. Yhden asian kun sai kohdalleen, oli toinen jo unohtunut. Päässä kumisi saatesanat rennosti ajamisesta ja kerran ajoin nöyrästi kanttarin ja nurmikongin kautta takaisin radalle.

Illalla sauna vilvoitti motoristin, minkä jälkeen käytiin vielä yhteisellä iltakävelyllä radan ympäri ajolinjoista keskustellen. Ehkä saatettiin ajautua hetkittäin rata-ajon teoriaankin. Lopulta kaikki motoristit näkivät unia, kuka missäkin: yksi eräjämaili teltassa metsän reunassa, toinen viihtyi terrassilla viileämmässä makuupussissa, joku kuorsasi sisällä sängyssä perinteiseen tyyliin.

Toisena päivänä tekniikka haltuun

Hyvän aamupalan jälkeen sunnuntaina keikeltiin kaarteeseen sopivampaa ajoasettoa. Mietittiin, onko jarrupoljin sittenkin liian alhaalla. Toistettiin edellisen päivän opittuja asioita. Omat kehittämiskohteet kyllä löytyivät jo ensimmäisen päivän aikana ja virkeänä lähdin radalle kokeilemaan taitojani. Sunnuntain jännittävimmät hetket olivat ”pannujarrutuskisassa”, missä pääsuoralla jarrutettiin omien rajojen puitteissa. Ja olihan siinä leikkimielisen kisan tuntuakin.

Vuosien takaisessa mainoslauseessa kysyttiin, mikä olisi nopein tie kahden pisteen välillä. Vastaus kuului: ”Kaarre, jos sen saa ajaa Ducatilla.” Honkajoen viikonlopun jälkeen pitää kyllä mainita, että tietoisuus, jarruttaminen, oikea vauhti lähestyttäessä ja se katseen käyttö vaikuttavat ajosuoritukseeni, kiitos siis Survival Kaarre -kurssilaisille ja ohjaajille.

Turvallisia kaarteita kaikille motoristeille toivottaen ja 50-vuotiasta MP69 ry:tä onnitellen.

Sirpa Vesalainen

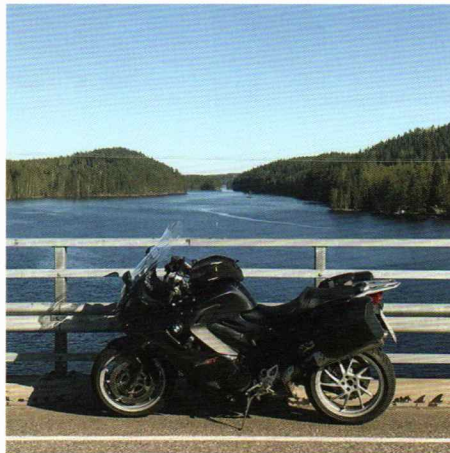
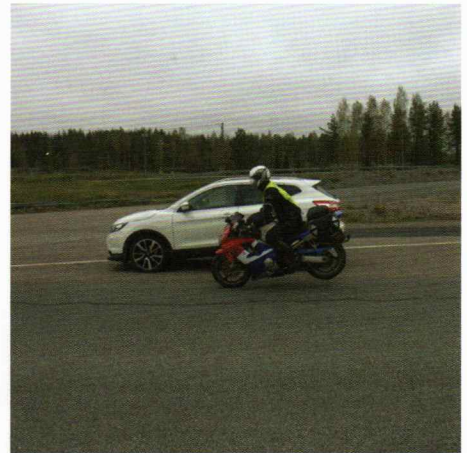
OTA INSTA HALTUUN!

#paraskaikkienkerho

#mp69ry

#kontioralli

#motoristsurvival

Kerhomme löytyy myös Instagramista!

Pistä seurantaan
@mp69ry
ja vinkkaa kavereille!

Muista myös käyttää yhteisiä
hashtagejamme.

mp69ry

Following

8 posts 38 followers 0 following

MOOTTORIPYÖRÄILYÄ NYT JA AINA

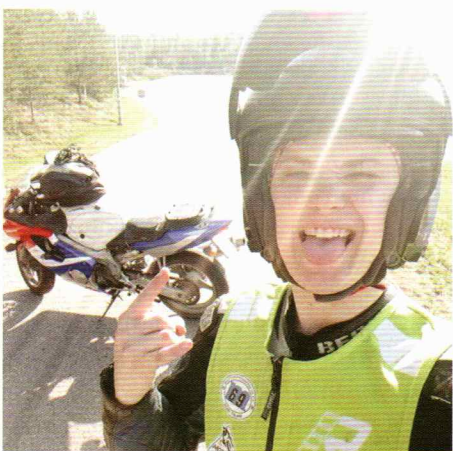
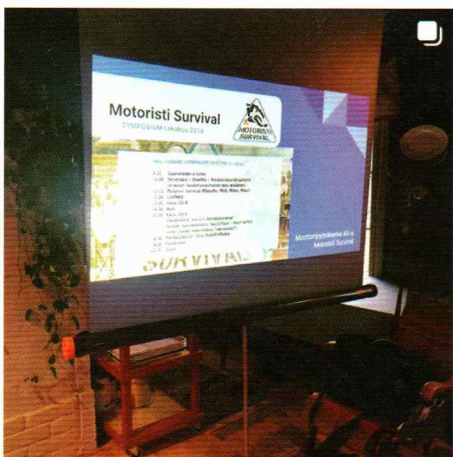
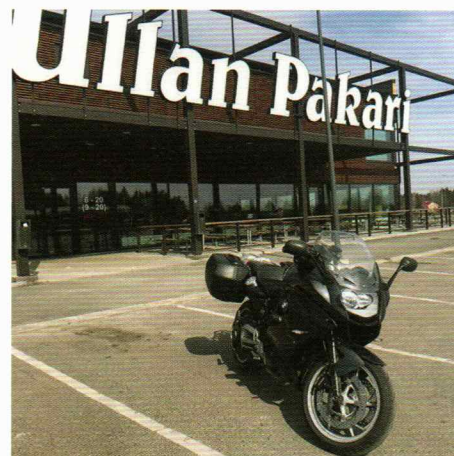
#mp69ry

#motoristsurvival

#kontioralli

#paraskaikkienkerho

www.mp69.fi

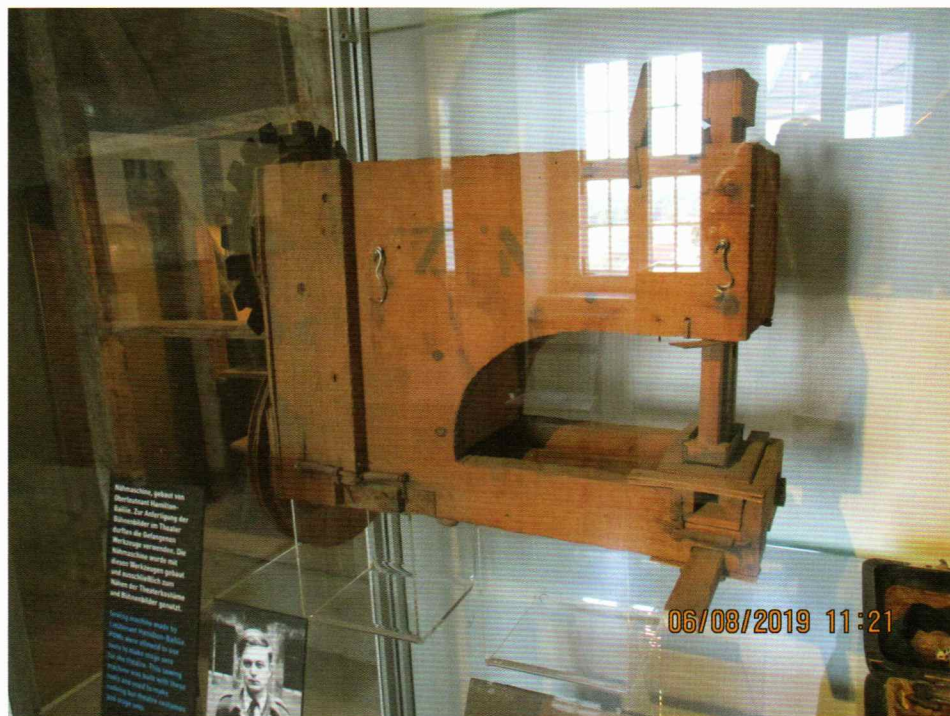
KOUKKAUS COLDITZ'IIN

TEKSTI JA KUVAT:
SATULAPUMMI

Roskilden Challenge-FIM'issä ei ollut ki-saonnea, sillä kakkossijallamme ei pärjätty italialaisille. Ihan mukavan FIM'in tanska-laiset olivat järjestäneet. Oman tiimimme erityispiirteenä olivat erään joukkueemme jäsenen kuusikymppiset, joita juhlittiin niin, että se tuskin ihan hetkessä kenel-täkään unohtuu. Päätin kuitenkin jatkaa matkaa Roskildesta vielä Saksan puolelle. Toiveena oli, että matka auttaisi unohta-maan tappion karvaan kalkin maun.

Pienen Saksalenkin kohteeksi valikoitui Colditz. Tämä pieni kaupunki sijaitsee itäisessä Saksassa, suunnilleen Leipzig'in ja Dresdenin puolivälissä. Aikuisille lukijoille paikan nimi onkin "televisiosta tuttu", pyö-rihän televisiossa aikoinaan samanniminen sarja, joka jossain määrin ihan todellisiin-kin tapahtumiin perustuen kertoi lähinnä sotavangeiksi joutuneiden Liittoutuneiden lentäjien edesottamuksista, tosin runsaalla huumorilla väritettynä!

Se hostellikin on oman mainintansa arvoinen, sillä esimerkiksi TripAdvisor'in listoilta se löytyy nimellä "Worlds worst hotels".

Alunperin olin bongannut Colditz'issa sijaitsevan, vanhassa linnassa toimivan Jugendherberge Colditz Schloss -nimisen hostellin talvella 2018. Vanhassa linnassa oli majoituksen lisäksi myös museo, ja siellä järjestetään myös mm. musiikkiopetusta. Suunnittelinkin tuolloin uteliaisuuttani ajomatkan Kroatiaan Colditz'in kautta, päästäkseni katsomaan tuota paikkaa ihan 'livenä'. Olin tällöin vain yhden yön paikallisessa hotellissa (kun en enää tuon Jugend'in kriteereitä täytä!) ja ajopäivän jälkeen linnaan tutustuminen jäi hyvin lyhyeksi. Etenkin kun vuoden 2018 helteissä oli joutunut kuvissakin näkyviä ylämäkiä talleamaan, niin kyllä nestehukan torjuminen vei voiton pidemmästä museovie railusta!

Tuon kokemuksen vuoksi varasinkin hotellin kahdeksi yöksi, että aikaa jäisi kokonainen päivä erikoisen paikan tutkailuun. Se hostellikin on oman mainintansa arvoinen, sillä esimerkiksi TripAdvisor'in listoilta se löytyy nimellä "Worlds worst hotels". Mi-

nulla kun oli siis jo kokemus edelliseltä kesältä, niin en yllätynyt "tyhjistä" hotellista. Majoittumassa oli lisäksi eräs Britti-pariskunta, joka oli ihan ihmeissään, kun koko talossa ei ollut ketään muita kuin neljä asiakasta. Henkilökuntaakaan, ei juuri näkynyt, sillä ainoa ns palvelu oli käytävällä sijainnut juomakaappi, mistä sai ottaa myöhemmin kuitattavia "virvokkeita". Aamupalan järjestänyt henkilöstökin katosi saatuaan työnsä valmiiksi.

Toisena iltana, kun oli sen verran sateen uhkaa, ettemme viitsineet lähteä kävelämään muutamaa kilometriä keskustaan, niin tilasin meille pizzat paikallisesta, joita sitten nautimme hotellimme terassipöydässä. Tästä yllättyivät iloisesti erityisesti brittipariskunta, jotka olivat ajatelleet hostellissa olevan yhtäkkiä palveluita saatavilla.

Mutta sitten siitä linnasta. Museokaupan lisäksi on nähtävänä kaksi eri museo-osastoa. Ensimmäinen kertoo Toisen maa-

ilmansodan ajasta ja siellä on näytteillä kaikenlaisia esineitä, mitä sotavangit olivat tehneet pakenemisen mahdollistamiseksi. Pakenemistapoja oli monia, todella legendaarisia, mm kaivettujen käytävien kautta, röyhkeästi itse valmistettujen uniformujen avulla tai jopa yhden miehen liitokoneella! Vangit onnistuivat rakentamaan myös oman radioaseman, joka löytyi lopulta vasta vuonna 1993!

Toisessa museo-osassa kerrotaan sitten itse linnarakennuksen historiasta, joka ulottuu aina 1000-luvulle asti! Näiden lisäksi tarjolla oli myös eri pituisia, opastettuja kieroksia, joilla pääsee näkemään vielä paljon enemmän linnaa, esimerkiksi autenttisia pakotunneliteita!

Itse Colditz'in kaupunki, tai siis sen keskusta, on todella pieni ja vaikka oli jo elokuu, turisteja ei ollut kovinkaan paljon liikkeellä. Ilmeisesti linna ei ole erityisen suosittu matkakohde ja tämän vuoksi lie nee palvelutarjontakin vähäistä. Eurooppa-

*Niin epätasaista ja
tärisevää väylää en
ole kohdannut missään
muualla.*

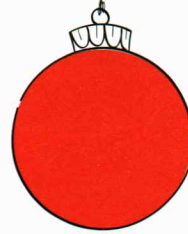
laiseen tapaan oli myös totutteleminen siksi, että muutama "oikea" ruokaravintola piti sekä maanantain että tiistain vapaapäivinä. Jotain tuttuakin tosin löytyi, nimittäin kaupungissa oli ihan oikea MZ-varaosa-kauppa! Milloin viimeksi oletkaan nähnyt Mizin osia kaupan näyteikkunassa?

Colditz oli siis tämän retkemme päätepiste ja sieltä aloitimme paluumatkan ajamalla Travemündeeseen, Lyypekkiin. Finnlines laivan tsekkaus alkoi vasta kello 21, mikä tarkoitti että meillä oli koko päivä aikaa ajamiseen. Tästä syystä kerroinkin Garminille, että tänään ei mennä moottoriteille, mistä sain vastaukseksi, että ajoaika olisi 6,5 tuntia. Ei siis mitään kiirettä pyörän pakkaamiseen tielle pääsemiseen, vaan saimme rauhassa nauttia runsaan, jälleen pöytiin tarjoillun aamiaisen. Aamiaiskokille maksettiin myös majoitus, sekä siitä aiemmin mainitusta kylmäkaapista nautitut virvokkeet.

Itäisen Saksan moottoriteiden välttelyn myötä pääsimme ajelemaan monen pienen kaupungin ja kylän läpi. Ainoa, mikä oli-

si saanut jäädä näkemättä - ja kokematta - oli lähes 10 kilometrin mittainen kivitie. Niin epätasaista ja tärisevää väylää en ole kohdannut missään muualla. Kivitie päättyikin sitten Elben rantaan ja joen ylitystehtiin ihan oikealla pikkulossilla. Reittiimme vei myös Travemünden kanavan ylittävän lautan kyytiin, joka sekun oli ihan uusi kokemus.

Skandinavian Kajilla jonottaminen meidänkin sitten ihan totuttuun malliin, muiden motoristien kanssa turistissa. Turina, joka jatkui vielä laivassakin, kun hytit eivät vielä olleetkaan valmiit. Tämänkin osarimme tosin ennakkoida, joten emme ottaneet matkavarusteita pyörästä ennen hytin saamista. Ajopuvuissakin oli ihan riittämiin raahaamista... Matkalta mukaan olivat tarttuneet niin 2020 FIM'in, kuin Meritur Meetinginkin esitteet sekä myös tieto 2020 MotoCampin ajasta ja paikasta. Näin tulevan suven suunnittelu päästiinkin aloittamaan heti kotiin saavuttuamme!

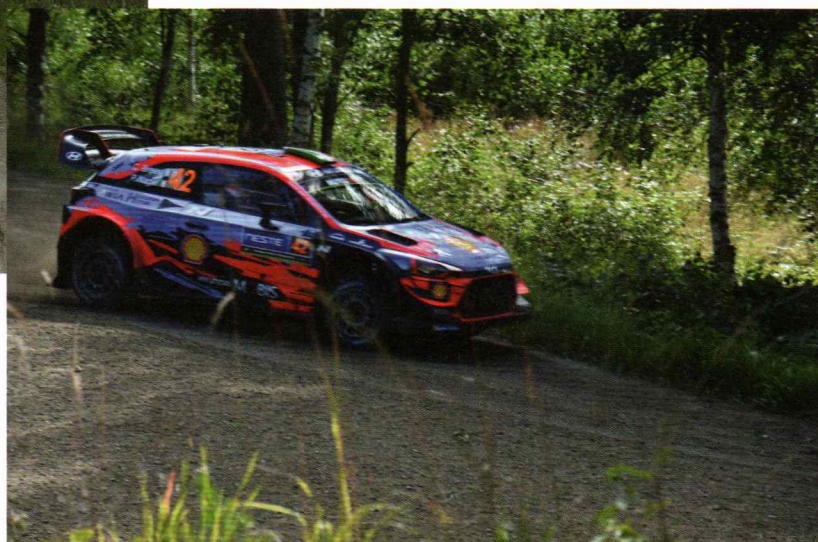
- ★ 30.11. Kerhopesällä (Pyynikintie 25.
- ★ Tampere). viimeinen luokassaan
- ★ - Alkaen klo 17. lahjojen jako klo 19:
- ★ - Ole kiltti poika/tyttö ja tuo noin 2-5 euron
- ★ arvoinen yllätys niin Joulupukki palkitsee
- ★ sinut lahjalla
- ★ - Tarjolla kerhon puolesta pientä purtavaa
- ★ ja juotavaa

Lisätietoja: Laura Liimatta 040 595 7946

pikkujoulut 30.11.2019

Moottoripyörälähetinä NesteRallyssä 2019

**TEKSTI: MINJA MARJOMAA, TUULA ROSIN
KUVAT: TUULA ROSIN**

Moottoripyörä on paitsi mainio kulkuväline Neste Rallyn pikataipaleiden ääreen pääsemiseksi, myös välttämätön tuki WRC TV:n tuotannon aikaansaamiseksi. Koulutuskoordinaattorimme Tuula Rosin toimi tänä vuonna kolmatta kertaa rallissa lähettinä.

Mitä mp-lähetti tekee?

Moottoripyörälähetin tehtävänä on hakea etukäteen määritetyiltä paikoilta etukäteen määritettyyn aikaan WRC TV:n kuvausryhmältä muistikortteja & muita talenteita. Paikat ovat yleensä ek:n startteja, stop-alueita tai nimettyjä risteyskää.

Kun materiaali on saatu kuvaajilta, tulee myös "päämajaan" Paviljongille saapua annetussa aikataulussa.

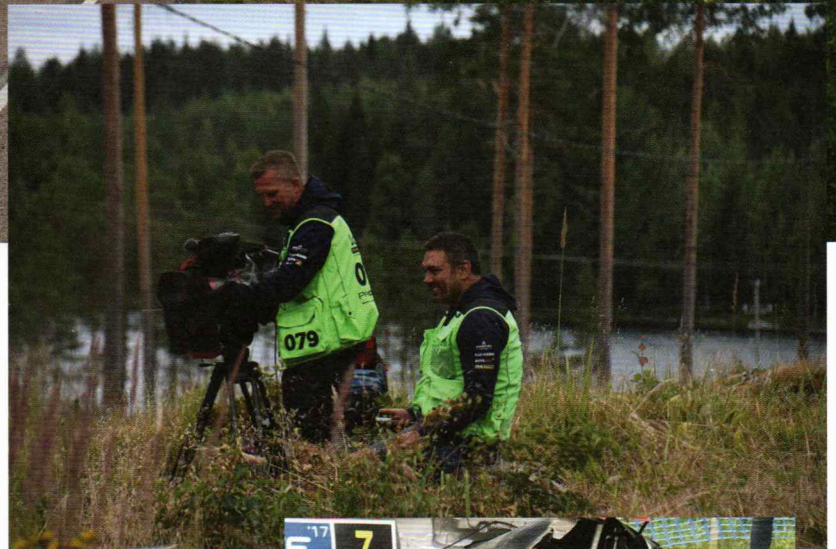
Lähetettä on tv-yhtiön tarpeen mukaan 2-4, ja vaikka tekniikka live-lähetysineen tekee osan lähettien työstä, tulee aina yllätyksellisiä tilanteita ja läheteille ennakoimattomia keikkoja.

Kuinka paljon lähetti ajaa rallin aikana?

Kaikkiaan kilometrejä kertyy kolmen rallipäivän aikana 800-900, ja päivässä ajetaan yleensä 2-4 keikkaa. "Noutopisteisiin" ei aina pääse ajamaan suorinta tietä, vaan reittien valinnassa saa käyttää luovuuttakin.

Keikkojen välillä ehtii pitämään taukoa, tutustumaan rallin tunnelmaan Paviljongilla ja Lutakossa sekä vaihtamaan kuulumisia tv-tuotantoryhmän kanssa, jotka ovat kolmessa vuodessa jo tulleet tutuiksi.

Millainen pyörä ja millainen lähetti?

Lähettypyöräksi sopii parhaiten sport tai matkapyörä, jolla on mukava ajaa siirtymätaipaleita Jyväskylän ympäristössä ja jotka sopivat myös sorateille. Lähetit ovat ajaneet viime vuosina esim. Triumph Bonneville'llä, xxx (Arton pyörä) ja BMW F800GT:llä.

Lähetille tärkeitä ominaisuuksia on kartanluku- ja ongelmanratkaisutaidot, jotta löytää oikeaan paikkaan oikeaan aikaan. Joustavuus ja huumorintaju myös ennakoimattomissa tilanteissa tekee lähettinä olemisen helpommaksi – ja englannin kielen taito on välttämätön kansainvälisessä tiimissä toimimisessa.

”Ensimmäisenä vuonna kerroin sunnuntaina, ettei ralliautoilu kiinnosta minua ollenkaan” kertoo Tuula, ja jatkaa: ”Jännitin vähän mitä tv-väki siihen sanoo, mutta vastaukseksi sain peukutuksia. Olen kuulemma täydellinen lähetti, koska en jää matkan varrelle katsomaan tapahtumaa liian pitkään”.

Kokouskutsu

Moottoripyöräkerho 69 ry:n hallitus kutsuu kerhon jäsenet ylimääräiseen kokoukseen.

Aika: Lauantaina tammikuun 18. päivä 2020 (18.1.2020) klo 13:00

Paikka: Kerhopesä, Pyynikintie 25, 33230 Tampere

KOKOUKSEN ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus

- Kerhon puheenjohtaja Laura Liimatta avaa kokouksen.

2. Kokouksen järjestäytyminen

- Valitaan kokoukselle puheenjohtaja, pöytäkirjanpitäjä, kaksi pöytäkirjan tarkastajaa ja kaksi äänenlaskijaa.

3. Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

- Todetaan. Kokous on laillinen, mikäli kokouskutsu on julkaistu kerholehti Motoristissa vähintään kaksi viikkoa ennen kokousta.

4. Esityslistan hyväksyminen

- Katsotaan esityslista.

5. Sääntömuutos koskien Kontiorallin 2020 järjestämistä

- Hallitus esittää, että Kontiorallin 2020 osallistumisoikeus vapautettaisiin väliaikaisesti kaikille moottoripyöräilijöille kerhon jäsenyydestä riippumatta. Muutos koskisi ainoastaan vuoden 2020 Kontiorallia. Perustelut: Kontiorallin osallistumisoikeus on ollut rajoitettu ainoastaan Moottoripyöräkerho 69 ry:n jäsenille, jäsenten kutsuvieraille ja hallituksen kutsuvieraille jo yli kymmenen vuoden ajan. Väliaikainen tapahtuman vapauttaminen avoimeksi kaikille moottoripyöräilijöille lisäisi tietoutta kerhosta ja kiinnostusta kerhoa kohtaan myös kerhoon kuulumattomien moottoripyöräilijöiden keskuudessa. Kontiorallin 2020 järjestämiseen osallistuvalla kerholla on riittävät valmiudet ja halukkuus tehdä Kontioralli suurelle yleisölle.

6. Muut esille tulevat asiat

- Käsitellään muut mahdolliset asiat, jotka kokous haluaa ottaa käsiteltäväkseen.

7. Kokouksen päättäminen

- Kokouksen puheenjohtaja päättää kokouksen.

Motoristi 2019

JULKAISIJA

Moottoripyöräkerho 69 r.y.
PL 769, 33101 Tampere
mp69@mp69.fi

TOIMITUS

Päätoimittaja:
Minja Marjomaa
motoristi@mp69.fi
Oikoluku: Maija Pispa
Toimitus: Sinä? Kirjoittajat
ja kuvaajat vaihtelevat lehti-
kohtaisesti.
Taitto: Selina Kustula TMI

POSTIT

Tekstit ja kuvat lehteen:
motoristi@mp69.fi

Osoitemuutokset ja muut
jäsenasiat:
jarmo.iivari@mp69.fi,
050 5367875

Mainokset lehteen:
motoristi@mp69.fi

PAINOSMÄÄRÄ

Painos noin 2000 kpl.
Jäsenpostitus kerholaisille ja
yhteistyökumppaneille.

TEKNISET TIEDOT

Painopinta-ala:
215,9 x 279,4 mm
leikkausvara 3 mm
Nelivärinen
Painomenetelmä: offset,
rasteritiheys 70 linjaa,
CMYK

PAINOPAIKKA

Hämeen Kirjapaino,
Rasulankatu 1,
33730 Tampere

ILMOITUSKOOT JA HINNAT

Takakansi

215,9 x 249,4 mm
450,00 €

Koko sivu

215,9 x 279,4 mm
tai 169 x 264 mm
400,00 €

1/2 sivu vaaka tai pysty

215,9 x 138 mm
tai 108 x 279,4 mm
250,00 €

1/4 sivu vaaka tai pysty

138 x 108 mm
tai 108 x 138 mm
150,00 €

1/8 sivu vaaka

108 x 69 mm
90,00 €

Ilmoitusmateriaali painoval-
miina pdf -tiedostona sähkö-
postin liitteenä:
motoristi@mp69.fi

**MPRENKAAT
STORE**

RENKAAT JA AJOVARUSTEET

WWW.MPRENKAAT-STORE.COM

Aikataulu 2019

Tässä esitetty sisältösuunnitelma on innoituksena kirjoittajille, mutta kaikki suunnitelman ulkopuoleltakin on tervetullutta.

Kaikkiin numeroihin toivotaan kerholaisten reissutari-noita, pyöränhuoltovinkkejä ja muita juttuja. Ota yhteyttä: motoristi@mp69.fi

Aikataulussa ja sisällöissä voi tulla muutoksia tarpeen tullen.

MOTORISTI 01/2019

Aineistopvä 15.2.2019

Julkaisu maaliskuussa

Sisällöt:

- MP-messut
- Talviralli
- Vuosikokouskutsu
- Survival-info
- Ensimmäinen Kontio-info

MOTORISTI 02/2019

Aineistopvä 15.5.2019

Julkaisu kesäkuussa

- Ajokausi alkaa
- Vuosikokous
- Suunta nyt
- Kontion iso info
- MAX- ja Survival-info

MOTORISTI 03/2019

Aineistopvä 15.8.2019

Julkaisu syyskuussa

- Kesäkausi päättyy
- Pikkujouluinfo
- Kontio-koonti
- Pystymettä-info
- Kesän koulutusjutut

MOTORISTI 04/2019

Aineistopvä 15.12.2019

Julkaisu vuoden alussa

- Pystymettä
- Talviralli-info
- MP-messuinfo
- Survival Symposium

Jäsenrekisteristä asiaa

MP69 on siirtynyt FloMembers-pohjaiseen jäsenrekisteriin. Uuden jäsenrekisterin tuomia etuja ovat mm. omien jäsentietojen Siirryimme keväällä FloMembers-pohjaiseen sähköiseen jäsenrekisteriin. Jäsentietojen siirto vanhasta rekisteristä uuteen onnistui hyvin. Tiedossamme ei ole esimerkiksi jäsentietojen katoamisia tai muuttumisia siirron jälkeen. Tapahtumiin ilmoittautumisissa on ollut pieniä ongelmia mutta niihin on löytynyt ratkaisut. Jos olette järjestelmää käyttäessänne huomanneet ongelmia tai parannettavaa niin tietoa niistä voi lähettää jäsenvastaavan sähköpostiin. Osoite on sivun alareunassa.

Uuden jäsenrekisterin myötä jäsenvastaavan, puheenjohtajan, tapahtumien järjestäjien ja hallituksen toiminta jäsenistön asioiden hoidossa on selkeytynyt ja nopeutunut. Kaikki tarpeelliset tiedot ovat samassa järjestelmässä.

Toukokuussa järjestelmästä lähti kaikille jäsenille sähköpostitse oma aktivointilinkki, jonka kautta voi aktivoida sähköisen jäsentilinsä. Aktivointilinkki lähti tiedossamme olleisiin sähköpostiosoitteisiin. Osa jäsenistöstä ei vielä ole aktivoinut tiliään. Se voi johtua siitä että aktivointilinkki on vanhentunut heinäkuun alussa, jäsenrekisterissä on ollut vanha sähköpostiosoite tai sähköpostiosoite ei ole tiedossa. Aktivointilinkki on voinut mennä myös roskapostikansioon.

Tilin ollessa aktivoituna jäsen pääsee kirjautumaan jäsenrekisteriin (www.flomembers.com/mp69) oman käyttäjätunnuksen (sähköpostiosoite) ja keksimänsä salasanan avulla. Omien tietojen tarkastaminen ja niiden päivittäminen on sen jälkeen helppoa. Myös tapahtumiin ilmoittautuminen onnistuu kätevästi jäsenrekisterin kautta. Järjestelmästä voi myös ladata sähköisen PDF-muotoisen jäsenkortin halutessaan. Pahvinen jäsenkortti säilynee käytössä kuitenkin pitkälle tulevaisuuteen. Samoin myös postin välityksellä tuleva jäsenmaksulasku.

Jäsenyys säilyy normaalisti vaikka jäsen ei aktivoisi jäsentiliään. Jäsentietojen päivitys hoituu edelleen myös jäsenvastaavan kautta.

Jos haluat saada aktivointilinkin, laita sähköpostia osoitteeseen: jarmo.iivari@mp69.fi

Jäsennumero:

Nimi:

Puhelinnumero:

Osoite:

Haluan irtisanoa jäsenyyden

Haluan muuttaa tietojani

Lisätietoja:

Lisää
tähän
postimerkki

MP69 RY
PL 769
33101 Tampere